

Hora-n două părți se numește comedia semnată de profesorul Grigore Postelnicu din Tecuci. Nu este primul text pe care ni-l încredințează; în această partitură, în schimb, dovedește posibilități ceva mai clare de stăpânire a mijloacelor dramatice. Sint, de asemenea, de reperat citeva eforturi de înnoire, auit în ceea ce privește personajul, formula chimică a acestuia, cît și împrosfătarea tematică a partiturii. „Acțiunea” se po-trece în lumea cooperației în chiar zilele noastre. Unitatea este condusă de un Barbălată și de soția sa, după cunos-cutul tipic al confundării averii obștești cu cea personală. Primele acte sînt pre-fațate, după modele ușor de recunoscut de, cum le numește autorul „insertii li-rică”, „versuri care vor fi susurate din-tr-un difuzor, cu intonație și limpezime, pentru trezirea celor neatenți și deru-

tarea celor prea atenți”. O notă aparte, nelipsită de interes, o aduc personajele Cu Chelie („ocupație incertă, vîrstă in-certă”) și Fără Chelie („așîșderea”). Va-riante „la zi” ale lui Păcală și Tindală, aceste „măști” vor pune la cale o farsă care va produce multe necazuri grupului pus pe căpătuială la cooperativa „Avin-tul belșugului”: pe rînd, ei vor veni în teritoriul lui Barbălată împrumutînd identitatea unui temut responsabil de la județ: tovarășul Țeposu. Reflexul mora-lizator al demersului dramatic este, evi-dent, pe măsura unei satire suficient de mușcătoare. Nu este de neglijat nici țî-nuta parodică a textului, modalitate de înscriere a lui într-o tradiție realmente imbelșugată. Iată un fragment.

Paul TUTUNGIU

ȚEPOSU Ce-i aici, ce-i dezordinea asta? De ce este atîta praf care domnește peste tot? Prezentați actele la con-trol, imediat. Ce-l cu timpil ăștia morți? De ce nu muncii?

BARBĂLATĂ (*intimidat, scoate buleti-nul și carnetul de conducere.*) Poftiți.

ȚEPOSU : Ce? Am cerut hîrtiile unității.

BARBĂLATĂ : Aha! Imediat, mă lertați. Eram într-o ședință de lucru. (*Îi dă un dosar.*)

ȚEPOSU (*se uită prin dosar dar nu în-țelege mare lucru*) : Ce-l asta? Nu-mai semimatrăpazlicuri peste tot. Ce-i praful ăsta?

BARBĂLATĂ : Chiar l-am șters, poate un fir pe ici pe colo...

ȚEPOSU : Zău? (*se apropie de întreru-pător.*) Dar aici ce-l?

BARBĂLATĂ (*fisticit rău de tot*) : Un întrerupător, să trăiți.

ȚEPOSU : Văd și eu că doar nu-s tîm-pit cum crezi dumneata. Ce-l aici pe degetul meu, tovarășe? De ce nu vă faceți datoria și nu ștergeți praful?

BARBĂLATĂ : Știți, eram într-o ședință, discutam problema mîilor.

ȚEPOSU : Să vă băgați mințile-n cap.

BARBĂLATĂ Știți, există unele mici probleme. Vă rugăm să participați la ședința noastră, și să luați loc în prezidiu.

ȚEPOSU : Continuați. Eu am să cercetez documentele. Tovarășe... (*arată spre Lîpiceanu*) mî-am uitat ochelarii la mașină, o nenorocită de roată a făcut poc.

LÎPICEANU : Aaa, cum să nu. Numai să se potrivească dioptriile.

ȚEPOSU (*gafă*) : Ce să hie! (*Se mon-tează.*) Ce-l praful ăsta peste tot? De ce se trezesc unii tovarăși vorbind neîntrebați? Păi cu mine nu vă mer-ge. Pe toți am să vă aranjez. (*Îa ochelarii și-i așază cu destulă stîn-găcle.*)

BARBĂLATĂ : Știți, tocmai dezbăteam problema miellor care se nasc pre-matur.

ȚEPOSU : Și de ce nu-i faceți să se nască la timp? Așteptați să vină alt-cineva?

BARBĂLATĂ : Are cuvîntul tovarășu' Mugescu. Știți și băiatul dumnealui e tot cioban la noi în cooperația...

MUGESCU : Păi, daaa, buuun. Păi, oile, da, buuun, oile, tovarăși, păi ca s-o spun p-aia dreaptă, oile au socoteala lor, buuun. Iar berbeșii, păi vin și berbeșii cu socoteala lor, buuun. Și trebuie să-l ținem separat, buuun. Amu anțăr Alisamdel o scăpat ber-beșil ș-or dat iștia o lamă în oi de nu se vedea om cu om.

ȚEPOSU : De ce le-a scăpat, tovarășe Mugescu?

MUGESCU : Păi oile, da, buuun. Oile au socoteala lor, buuuun...

- ȚEPOSU :** Ia mai termină, măi tovarășe, cu socoteala ăia, că m-ai înnebunit. Unde era Alixândrel ăsta cind au dat iama berbecii ?
- MUGESCU** Păi, unde... păi... unde, tovarăși, buuuun. Unde putea să hie la zdruncinat păpușoi, că l-o chemat tovarășa Seșilia.
- BARBĂLATĂ (cu groază în ochi) :** Știți, porumbul cooperativei...
- ȚEPOSU :** Dar anul trecut ce-a mai făcut Alixândrel ăsta al matale ?
- MUGESCU** Păi, buuun... a scos cartohii. Păi, buuun...
- BARBĂLATĂ :** Tot la cooperatie. Știți pentru animale, pentru porci...
- MUGESCU** Păi, da. Chiar i-o ales tovarășa Seșilia, șei mari pintru ea, șei miși pintru porși.
- ȚEPOSU :** Cine-i această tovarășă Cecilia ?
- BARBĂLATĂ (galben) :** Știți, o mulgătoare, cam redusă și timpită.
- ȚEPOSU :** Timpită, timpită, dar vād că are putere de convingere. În sfirșit, faceți ce știți, nu mă interesează, numai mieii să nu se nască prematur și să nu mai moară. Oile au și ele importanța lor dată de căutători linii de aur. Iată de ce trebuie să fim mai conservanți cu ele.
- BARBĂLATĂ :** Are cuvîntul tovarășa Casandra. (*Casandra care moșăie, fiind pe punctul să adoarmă, este atenționată de cei din jur. Cind aude că trebuie să ia cuvîntul pufnește în ris. Lipiceanu o sfredelește cu privirea, așa că tovarășa Casandra se potolește brusc, punînd mîna la gură.*)
- CASANDRA :** Ei, da' chiar pe mine m-ați găsit mai brează ? (*ride.*)
- BARBĂLATĂ :** Tovarășă Casandra, aici sîntem la ședință nu la birfă...
- CASANDRA** Păi, eu tovarăși socot cu mîntea mea proastă să mutăm mieii în locul găinilor, că-i mai cald și să mutăm găinile în locul vacilor tovarășului Lipiceanu, sau în locul porcilor tovarășului Gilmă. Mă angajează să muncesc zi și noapte ca și pînă acum.
- BARBĂLATĂ :** Aha ! Iată o idee clarvăzătoare.
- LIPICEANU :** Cum să-mi mut vacile acolo ? Trage cimentul mai ceva ca-n Siberia.
- GILMĂ** Iar la mata în grajd nu-i nici un geam la locul lui iar gunoiul e pin' la ferești.
- ȚEPOSU (bate cu pumnul în masă)** Tovarăși, eu vă rog să vă băgați mințile-n cap și să faceți cum vă spun eu. Mieii vor trece în locul găinilor, tovarășa Casandra va trece-n locul vacilor, tovarășul Lipiceanu va trece în locul porcilor, iar tovarășul Gilmă trece în locul oilor... și așa mai departe și cu tovarășul Mugescu.
- BARBĂLATĂ :** Aha ! Totu-i foarte clar. Vă mulțumim. Are cuvîntul tovarășul Lipiceanu.
- LIPICEANU (desface, foata, tușește etc.) :** Stimată tovarășe și stimați tovarăși, eu nu mă tem de cuvinte, cind încep prin a ura bun venit în rîndurile noastre tovarășului Țeposu. (*Applauze.*) Eu nu mă tem de cuvinte și iată de ce consider că tovarășul Țeposu ne îndrumă să veghem asupra legaților...
- BARBĂLATĂ (consternat) :** Legalității...
- LIPICEANU** Să fim adevărați armăsari...
- BARBĂLATĂ** Emisari...
- LIPICEANU** Emisari... bineînțeles că emisari... așa... și să simulăm progresul pe orice căi...
- BARBĂLATĂ :** Să stimulăm progresul...
- LIPICEANU :** Să stimulăm, bineînțeles că să-l stimulăm... știți, nu prea vād fără ochelari... Mă angajează să muncesc zi și noapte, tot mai mult.
- BARBĂLATĂ :** Aha ! Așa și trebuie. (*se ridică.*) Tovarăși — dați-mi voie să închei. Tovarăși, factorul cel mai important în creșterea porcilor, e omul. Dar factorul uman la noi în unitate cam dă de bănuț. Degeaba spunem că omul e regele animalelor. Ce fel de rege mai e și tovarășul Sugaciu care bea de stînge și are și concluzie intestinală ? (*intră Cecilia.*)
- CECILIA** Ce dracu' v-a apucat pe toți ? Unde-i Alixândrel, unde-i Sugaciu ? Pe tine te întreb ședințomanule, că mai bine mă lovea damblaua decît mă mărîtam cu tine. Să vină să jumulească giștele că vā ia zbenga pe toți. Mormolocilor. Forfologilor. (*iese, apoi bagă iar capul pe ușă și strigă.*) Balamuților ! (*iese. Înmărmurire generală.*)
- ȚEPOSU (fierbe) :** Cine-i tovarășa Cecilia, tovarășe Barbălată ? O mulgătoare cam timpită, hai ? Și de ce să jumuliți giștele ? Ele au salvat cușma lui Nero, iar noi nu sîntem conservanți cu ele. Nu, tovarășe Barbălată, așa nu se mai poate. (*bate cu pumnul în masă.*) Tovarăși, așa nu se mai poate. Trebuie să dăm cărțile pe față. Să spuneti adevărul și numai adevărul despre metodele și stilul de muncă al tovarășului Barbălată.